KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 39.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 27. September 1891.

IV. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Fortsættelse af Rettelser*) til Artiklen

Undervisning i Fransk

i „Hvad vi vil"
Søndagen den 23de August.
Af *Mèlanie Borring.*

Efter den i det foregaaende bestemt udtalte Paamindelse til Staten om dog at gøre sin Pligt og, i Lighed med hvad der skete i Frankrig 1880, *oprette den første af Statsmyndighederne ledede Lærer-Institution i Danmark* til *Uddannelse af Lærere, der besidde Evnen til at undervise med Anvendelse af Nutidens universelt anerkendte „Méthode vivante" og dennes „Faire simple"*, beklager jeg, at den paagældende Artikel af 23de August tvinger mig til paany at fremdrage min personlige Virken og de dermed forbundne Forhold for det ærede Blads Læsere.

I Sandhedens Interesse maa jeg med et Par Oplysninger imødegaa enkelte Unøjagtigheder i de velmente, for mig saa smigrende Udtalelser.

Jeg kan ikke tie til, at man bebrejder Undervisningsministeriet Mangel paa Anerkendelse af min Kundskab og min Virken. Intet Steds har jeg i Danmark fundet større Hensyn og mere forstaaende Øre for mine Udtalelser end under *Ministrene Hall* og *Scavenius*. Trods min forholdsvis unge Alder lønnede Minister Hall 1874 mine dristigt fremsatte, men paa Exempler støttede Udtalelser med en Diskussion saa livlig, at han, i sit Arbejdsværelse paa Bakkegaarden — hvor jeg fremførte min første offentlige Klage over Jammerligheden i Undervisningen i Fransk i Danmark — gik op og ned ad Gulvet i livlig Ordvexel med mig; og jeg tror, at jeg var sejrrig; thi han fulgte mig ud til Trappen og gav mig, som tidligere omtalt, det Stipendium, om hvilket jeg ansøgte.

At Beløbet kun var 400 Kroner kan ikke bebrejdes Ministeren; et af de Spørgsmaal, Hall samme Aar omsonst kæmpede for i Rigsdagen, var Forøgelse af Stipendiemidlerne

Til min store Beklagelse afgik Hall fra Ministerposten, medens jeg, overensstemmende med min Ansøgning, *under akademiske Autoriteter i Paris, studerede Strømningerne i det 19de Aarhundredes Literatur i Frankrig samt Diction og Pronunciation.*

Til Bevis for, at vor nylig afgaaede, intelligente og energisk fremadstræbende Undervisningsminister, Scavenius, ikke har stillet sig mindre anerkendende overfor de af mig i Ministeriet dristigt fremsatte, til Kendsgerninger støttede skriftlige og mundtlige Paastande og Klager, skal jeg kun anføre: at samme Minister *1882* bevilligede mit Andragende om 800 Kroner til i Paris hos akademiske Autoriteter, blandt hvilke jeg skal nævne M. H. Dietez, at fortsætte *det for enhver Lærer i Fransk uundværlige, højere stilistiske og literære Studium af Sproget*, ligesom han 1890 bevilligede mit Andragende om 600 Kroner til Fortsættelse af samme Studium, hvortil jeg knyttede nøjagtig Undersøgelse af de i en yngre Lærerkreds herhjemme fremskudte fonetiske Vranglærdomme, om hvilke jeg andet Steds skal udtale mig udførligere.

Min første Paastand overfor Minister Scavenius var: „Det er ikke nok for Fædrelandet, at Forældrene og Staten lægger Hænderne i Skødet beroligende sig med, at Børnene gaar i Skole fra 9—2, undertiden til 3 hver Dag i ca. 10 Aar, med Frugten Hovedpine, Næseblod osv. *) og atter beroligende Samvittigheden med, at Skolepengene er betalt, Gymnastik afholdt, osv.**) Det gælder at vide, om Resultaterne af denne Skolegang er til Hjælp i Livet for den enkelte og til aandelig Vækst for Nationen som Helhed.

Mit sidste Ord til Ministeren i 1890, før jeg indgav mit Andragende om 600 Kroner til nyt Studieophold i Paris, med det særlige Formaal at undersøge Værdien af de, ved Hr. Carl Michelsen i den danske Skole indførte vrange Theorier om Tonen paa sidste Stavelse i Fransk og de ovennævnte, ligeledes i dansk Skole indførte Vildskaber i Fonetik, var: „Deres Excellence, jeg vil hellere lære noget af 10 Sider, end intet af tusind Sider", hvortil Ministeren behagede at svare: „Ja, det skal De have Ret i."

Kammerherre Scavenius har nylig offentlig udtalt: at det var ham en Glæde, at Professor Goos var bleven hans Eftermand; jeg har ogsaa det Haab, at hvad Scavenius som Minister saa energisk har begyndt til Fremme af en forbedret Undervisning i Danmark, vil Ministeren Goos energisk fortsætte.

Skolereformen i Frankrig bestod tredive Aars Kamp med det gamle; det gamle var dèr formentlig repræsenteret af Gejstligheden, der fra det 16de Aarh., ja fra Carl den Stores Tid, sad inde med al Skole-

*) I første Del af denne Artikel (se Bladets Nr. 37) er indløbet følgende Trykfejl: 1ste Spalte, 14de L., læs *Lærerstudium;* 2den Sp. 8de L., læs *Min Fader.* — I Anm. til 1ste Sp., læs *Me. Charrier-Boblet i Paris.*

*) Til Eksempel gode Lokaler. Vi maa ikke glemme, at den Frue, som var sendt fra Ministeriet i Paris for at undersøge Skoler i Norden, svarede, da man i København kun vilde vise Lokaler: *„Vi har ogsaa Lokaler; jeg vil se, hvad der foretages i Lokalerne."*

**) Se Lægekongressens statistiske Opgivelser af 1885: „En halv Procent syge Skolebørn i Danmark og Sverrig."